

וַתַּחַת רְגָלָיו כְּמַעֲשָׂה לְבִנַת הַסְּפִיר, דָאַתְרָשִׁים
בֵּיה תְּחוֹת דּוּבְתִיָּה, חַד לְבִינְתָא מַאיַנְיָן
לְבִנְיָן דְהַווּ בְנֵיָן בְּמִצְרָיִם, דְתַגְיִינָן, אַתְתָא חַדָא
אוֹלִידָת בְּמִצְרָיִם, וְהַזָּה אֲתִין סְרִכִי פְּרֻעָה, וְעַלְתָא
לִיה בְּחַד לְבִינְתָא, וְאַתָא פָם יְדָא וְאַחַד לִיה,
וְאַתְרָשִׁים תְּחוֹת רְגָלָיו דְשְׁכִינְתָא, וְקִיְמָא קְמִיה,
עד דָאַתּוֹקָד בֵּי מַקְדְּשָׁא דְלַתְתָא, דְבָתִיב, (איכָה ב)
וְלֹא זָכָר הַדּוֹם רְגָלָיו.

ר' חייא אמר, לבנת הספיר: גהירותא דספיר,
קלידייטי בקנדיטי גלייפין עלאין דלעילא.
דמתלהטא לשבעין ותרין עברין, חדא הוא דבתיב,
(ישעה נ) ויסדרתיך בספירים. (שמות כד) ובעצם השמים.
מאי עצם השמים. אמר רבי אבא, מה עצם
השמים, גליפה באשביעין ותרין ענפין, פרחין מלחהון

לשון הקידוש

רגליו.

רבי חייא אמר, לבנת הספיר - אוֹר
הספיר, מפתחות זיין הרקה חקוקים
עליזנים של מעלה שלוחטים לשבעים
ושנים עברים, זהו שברותוב (ישעה נ)
ויסדרתיך בספירים. ובעצם השמים, מה
זה בעצם השמים? אמר רבי אבא, מה
(שמות כד) עצם השמים חקוק בשבעים
ושנים ענפיהם פורחים לוּהטימים לכל עבר,

וַתַּחַת רְגָלָיו כְּמַעֲשָׂה לְבִנַת הַסְּפִיר,
שנרגשים בו תחת מקומו לְבִנָה אחת
מאוותם לבנים שהיו בונים במצרים,
ששנינו, אשא אחת הולידה במצרים,
והיו באים שרי פְרֻעָה, והכניתה אותו
בלבנה אחת, ובא פס יד ואחו אותו,
ונרגשים תחת רגלי השכינה, ועומד
לפנוי, עד שנשורת בית המקדש
שלמה, שברותוב (איכָה ב) ולא זכר הרם

בְּכָל עִירָה. אֹסֵף הַכָּא, חִיוּז דְהַהּוֹא עַצְם הַשָּׁמִים
בְּחִיוֹז שָׁמֵיא מִפְּנֵשׁ. רַבִּי יְהוָדָה אָמַר, כֵּלָא אֲתָרְשִׁים
בְּהַהּוֹא נְהִירָה, דְחִיוֹז דְמַתְגָּלֶפֶא מִסְטָרָא דְשִׁכְינָתָא.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיה, אֵי הַכָּי, וְהָא שְׁתִין אִינּוֹן,
בְּסַחְרְנִיה דְשִׁכְינָתָא, דְכַתִּיב, (שיר השירים ג'
שָׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לָה). אָמַר לֵיה הַכָּי הוּא וְדָאי.
אֶלָּא אִינּוֹן שְׁתִין, אֲתָנְהִירָה בְּתִרְיסָר תְּחוּמִין, וְלֹא
אָעֲדִיאוּ מִסְחָרְנוֹתָהּ לְעַלְמִין. דְתַגְינָן, תִּרְיסָר
תְּחוּמִין, גְּלִיפִין עַלְעַזִּין, בְּמַתְקָלָא סְלִיקָן, בְּאַילְנָא
קְדִישָׁא רְבָא וְתְקִיף. וּבְלַהּוּ נְהִירָן בְּמַטְרוֹנִיתָא, פֶּר
אֲתָחְבָּרָת בְּמַלְכָא. וְדָא הוּא עַצְם הַשָּׁמִים, עַצְם
הַשָּׁמִים מִפְּנֵשׁ. וּבֶל אִינּוֹן נְהִירָן שְׁבִילָן, מְגַהְרָין
בֵּיה, בְּנְהִירָה דְמַטְרוֹנִיתָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אָפְּ בָּאוּ הַמְּרָאָה שֶׁל אָוֹתוֹ עַצְם הַשָּׁמִים
בְּמִרְאָה הַשָּׁמִים מִפְּנֵשׁ. רַבִּי יְהוָדָה אָמַר,
הַכָּל נְרַשָּׁם בְּאָוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל מְרָאָה
שְׁנַחֲקָק מִצְדָּה הַשְּׁכִינָה.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיה, אֵם בָּה, וְתַרְיִי הַמִּ
שָׁשִׁים סְבִיב הַשְּׁכִינָה, שְׁבַתּוֹב (שיר ג'
שָׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לָה). אָמַר לוּ, בָּה
הָוּ וְדָאי, אֶלָּא אָוֹתָם שָׁשִׁים מְאִירִים
הַגְּבִירָה.

וְתַאֲנָא, נָהָרוּ דָאַלְיוֹ שְׁתִין, דְסַחְרְגָּהָא, רְשִׁימִין
בִּיה בְּהַהְיוֹא גַעַר, וַקְרִינוּ לְהֹ שְׁתִין
פּוֹלֶסִי דְנוֹרָא, דְאַתְלְבָשׂ בְּהֹ מִסְטָר דְשִׁבְגִּתָּא,
מַתְלַחְטָן בְּדִינָא, הַדָּא הַזָּא דְכַתִּיב (דף ס"ז ע"א) שְׁשִׁים
גְּבוּרִים סְבִיב לְהֹ.

תַּאֲנָא, וַיַּבְנֵן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ בְּמַה דְאַמִּינָא. וַיַּקְרֵא
שְׁמוֹ הֵ' נָפִי. הֵ' נָפִי מִטְשָׁשָׁ. אַמָּאי. בְּגִין
הַעֲמֵלָק נִטְלָ בָּל אִינּוֹ דְהֹו גַזְירִין, וְלֹא אַתְפְּרָעָו,
וְגַזְרָ לְזֹן וְשָׁדֵי לְהֹ שְׁלָמִיא, וַיֹּאמֶר טוֹל מַה
דְאַתְרָעִית בִּיה. בִּיה שְׁעַתָּא מַה בְּתִיב. וַיֹּאמֶר כִּי
יָד עַל בָּם יְהָ מְלֻחָּמָה לְהֹ בְּעַמְלָק מִדָּר דָר. מִדָּר
דָר חַסְרִין, מִדְיוֹרִין דְלָעִילָא, וּמִדְיוֹרִין דְלִתְתָּא.

אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל דָרָא וְדָרָא, בְּכָל דָרִין
דְאַתִּין לְעַלְמָא, לִית לְךָ דָר דְלִית בְּהֹ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וְשַׁגְנִינָה, הָאוֹר שֶׁל הַשְׁשִׁים הַלְלוּ מִשּׁוּם שְׁעַמְלָק לִקְחָ בָּל אֹתָם מְהוּלִים
שְׁסְבִּיבָה, רְשׂוּמִים בּוֹ בָאָתוֹ גַעַר,
שְׁלָא גַּבְרָעָן, וְמֶלֶא אֹתָם וּוּרְקָ אֹתָם
לְמַעַלָה, וְאָמְרָה: טָל מַה שְׁרָצִית בּוֹ,
בְּאֹתָה שְׁעָה מַה בְּתִיב? וַיֹּאמֶר כִּי יָד
עַל בָּם יְהָ מְלֻחָּמָה לְהֹ בְּעַמְלָק מִדָּר דָר.
מִדָּר דָר חַסְרִים, מִהְדָרִים שֶׁל מַעַלה
לְהֹ.

וְשַׁגְנִינָה, וַיַּבְנֵן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, בֶּמוּ שְׁאָמְרָנָה
וַיַּקְרֵא שְׁמוֹ הֵ' נָפִי, הֵ' נָפִי מִטְשָׁשָׁ. לְמַה?

וְמַהְדָרִים שֶׁל מִטְשָׁשָׁ.

אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל דָר וְדָר, בְּכָל

מִהָּוּא זָרָעָ בִּישָׁא, וְקַיְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲגַח בְּהָזָרְבָּא. ר' יַצְחָק אָמֵר (מדירותא דלטתא לדירא דלעליא) וְעַלְיָהוּ בְּתִיב (תהלים קד) יִתְפּוּ חַטָּאתִים מִן הָאָרֶץ וְגו'. מִן הָאָרֶץ: בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי. בֵּיה וּמְנָא בְּתִיב, בָּרְכִי נְפָשִׁי אֶת ה' הַלְלוּיָה.

לשון הקודש

הדורות שָׁבָאים לְעוֹלָם, אֵין לְהָזָרְבָּא שָׁאֵין בּוּ מְאוֹתוֹ זָרָעָ רָע, וְהַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא עֹזֶךְ בָּהָם קָרְבָּה. רָבִי יַצְחָק אָמֵר (מהדרior שלמטה לדיוור שלמעלה), וְעַלְיָהָם בְּתִיב

פרק יתרכז

וישמע יתרכז בهن מדין הtan משה את כל אשר עשה לנו. (שמות יח) **רבי חזקיה** (נ"א ר' אלעוזר) פתח ואמר, (ויקרא ט) **וישא אהרן את ידו.** כתיב ידו חה, בגין דבאי לאrama ימינה על שמאל, וזה אוקימנא רזא.

אשבחנא בספר דשלמה מלכא, דבר מאן דארים ידו לעילא, ולאו איבונ בצלותין ובעותין, האי איה בר נש, דאתלטיא מעשרה שולטין ממנן. ואיבונ (קהלת ז) עשרה שליטין אשר היו בעיר. אלין איבונ עשרה די ממנן על

לשון הקידוש

מעשרה שליטים ממנים, והם עשרה שליטים אשר היו בעיר. אלו אותם עשרה שטמנים על פרישת הרים למללה לטל אותה תפלה או אותה ברכה, ונותנים בה פח להתקבר השם הרקודש, ומתברך מלמטה. בגין שטמלה מתברך מאותה פרישת הרים למעלה, או מתברך מלמעלה, ומתברך מכל הצדדים.

פרק יתרכז

וישמע יתרכז בhn מדין הtan משה את כל אשר עשה לנו. **רבי חזקיה** ובי אלעוזר פתח ואמר, (ויקרא ט) **וישא אהרן את ידו.** כתוב ידו אחת, משום שאיריך להרים ימין על שמאל, והרי באנו הסוד. **מצאו** בספר של שלמה המלך, שבלי מ שמרים ידו למעלה, והם אין בתפלות ובקשות, זהו אדם שפתח כל

פְּרִישׁוֹ דִּידֵין לְעַילָּא לְגַטְלָא הַהוּא צְלוֹתָא, אוֹ הַהִיא בְּרֶכֶתָא, וַיְהִיבֵּי בֵּיתָה חִילָּא, לְאַתִּיקָרָא שֶׁמֶא קְדִישָׁא, וְאַתְּבָרָךְ מִתְתָּא. כִּיּוֹן דְּמִתְתָּא אַתְּבָרָךְ, מִתְהָוָא פְּרִישׁוֹ דִּידֵין לְעַילָּא, כִּידֵין אַתְּבָרָךְ אֲמִיעַלָּא, וְאַתִּיקָרָא מִכְלָל סְטוּרִין.

וְאַלְיָן עַשְׂרָה מִמְנָן, זָמִינָן לְגַטְלָא מַאיְנוֹן בְּרֶכֶתָא
דְּלְעַילָּא, וְלְאַרְקָא לְתִתְתָּא, וְלְבָרֶכָא לְהַהְוָא
דְּמִבָּרָךְ לֵיהֶם, דְּכְתִיב, (בָּמְדִבָּר ו) וְאַנְיָ אָבָרְכָם.

בְּגַיְן כֵּה, יִסְתַּפֵּר בָּר נִשְׁ, בְּשֻׁעַתָּא דִירִים יִדְזֵי
לְעַילָּא, לְמַהְיוֹ בְּצָלוֹ, אוֹ בְּבֶרֶכֶתָא אוֹ
בְּבָעוֹתָא, וְלֹא יִרְיָם יִדְזֵי לְמַגְנָא, בְּגַיְן דְּאַלְיָן עַשְׂרָה
אַיְנוֹן זָמִינָן, וְמִתְעָרִין לְגַבֵּי הַהְוָא פְּרִישׁוֹ דִּידֵין,
וְאֵי הָוָא לְמַגְנָא, אַיְנוֹ עַשְׂרָה לְטִינוֹ לֵיהֶם, בְּמַאֲתָן
וְאַרְבָּעִין וְתִמְנָא לְזֹוּטִין. וְהָאֵי אֵיהֶם דְּכְתִיב בֵּיתָה,
(תהלים קט) וַיַּאֲהַב קָלָלה וַתִּבְזֹאתָהוּ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וְאַלְוָ עַשְׂרָת הַמִּמְגִינִים מִזְמְנִים לְטָלֵל
בְּבִקְשָׁה, וְלֹא יִרְיָם יִדְזֵי לְחַנְמָה, מִשּׁוּם
מְאוֹתָן בְּרַכּוֹת שְׁלָמָעָלה, וְלְהַזְרִיק
שְׁעַשְׂרָה הַלְלוּ מַזְמָנִים וּמְתַعֲרָרִים אֶל
אַוְתָה פְּרִישָׁת יְדִים. וְאֵם זֶה לְחַנְמָה,
אַוְתָם הַעֲשָׂרָה מַקְלִילִים אַוְתָה בְּמַאֲתִים
אַרְבָּעִים וְשִׁמְנוֹה קְלָלוֹת. וְזֹה שְׁבָרּוֹב
בוּ (תהלים קט) וַיַּאֲהַב קָלָלה וַתִּבְזֹאתָהוּ
לְמַעַלָּה לְהִיּוֹת בְּתִפְלָה אוֹ בְּבָרְכּוֹת אוֹ

ובדין, רוח מסאבא שריא על אינון ידין, דאייה ארכיה למשרי על אחרiar באתר ריקניא, וברכתא לא שריא באתר ריקניא. ועל דא (נ"א דמברך ליה ואי אינון מטהרין לנבי הוהו פרישו דידין ואייהו למגנא אינון לטין ליה במאthon וארבען ותמניא לוטין ובדין רוח מסאבא שריא על אינון ידין דאייה ארכיה למשרי על אחרiar ריקניא בונין פ"ד יסתmr בר נ"ש בשעתה דארים ידו לעילא לפהוי באלו או בברכאו ובצלותא ולא ירים ידו למגנא ועל דא) בתריב, (בראשית י) הרימוטי ידי אל ה' אל עליון, דמתרגמינו בצלו.

ובhai פירישו דידין, אית רzion על אין, בשעתא דאטפרישו, ואזדקפו לעילא, אוקיר בר נ"ש לקודשא בריך הו, בכמה רzion על אין. אחוי ליחדא רוזא דעשרה אמiron, בגין ליחדא כלא, ולא תברבא שמא קדישא בדקה חוי, ואחוי ליחדא רוזא דרתיבין פגימאין, ורתיבין דלבך, בגין

לשון הקודש

ווארה שטמאות שורה על אותם הידים, ובפרישת הידים זאת יש סודות עלינוים. בשעה שנפרושים ומזכירים למעלה, מכבר האדם את הקדוש ברוך הוא בכמה סודות עלינוים. וראוי ליחד סוד של עשר האמירות ברי ליחד את הכל, ולברך את השם הקדוש ברוך. וראוי ליחד את סוד המרכיבות הפגימות והפרבבות ההיוצאות ברי

ווארה שטמאות שורה על אותם הידים, שהוא דרכו לשרות על מקום ריק, וברכה לא שורה במקום ריק. ועל זה שטמברך אותו. ואם הם מתעוררים אל אותו פורש הידים והם לחנים - מקללים אותו בקamatim וארבעים ושמנה קללות, ואנו רוח טמאות שורה על אותו ידים, שברכה לשרות על מקום ריק. משומש בריך להדר האדם בשעה שמרמים ידיו לעללה או בברכות או בתפלה ולא ירים ידיים לחם. ועל זה בתרוב (בראשית י) הרמתי ידי אל ה' אל עליון,